

15. קול קורא מאת "הוועד המרכזי לעזרה וקימום של היהודים הגרמנים"*

חובתנו!

מצוקה כבדה מעיקה על היהדות הגרמנית. אנו היהודים הגרמנים נשאנו בחלקנו במצוקה הגרמנית הכללית. נתנו את מכסתנו למחנה הגרול של אנשים שנראו, ללא עבודה וללא פרנסה, מנודים מחיים בעלי טעם. מצוקה חדשה באה עלינו. בני-אדם יהודים נקרעו מתוך עבודתם; המשמעות והבסיס של חייהם נהרסו.

בימי מצוקה מתגלה משמעות הכלל. במקום שהפרט, כשהוא יכול לסמוך על עצמו בלבד, שוב אינו רואה משמעות לקיומו, מראה לו הכלל משמעות

ומטרה; במקום שהוא לבדו שוב אינו יכול ליצור מאומה, מוכרח לפעול כוח הכלל. מתוך תקופת המצוקה צריך הכלל לצמוח מחדש, לזכות בקיום חי. מתוכו צריך הפרט לשאוב את הכוח לחיים וליצירה. גדול הוא התפקיד המוטל כיום על כלל היהודים הגרמנים. המצוקה עומדת על דלתות אנשינו, כוחם מאיים להישבר. מאתנו, מכוח הכלל, צריכה לבוא ההצלה.

משימות חדשות בהיקף שטרם הכירוהו מתייצבות לפנינו. לא די להושיט את לחם חוקם לאלה שאינם יודעים ממה יתקיימו בימים הקרובים. אמת שתפקידנו הראשון הוא לדאוג, שאיש מאתנו לא יצטרך לסבול חרפת רעב ולא יהיה חסר קורת גג מעל לראשו. אמת שעלינו לדאוג, כפי שאנו רגילים בכך, שיתקיימו המוסדות שהקמנו בשביל ילדינו, בשביל זקנינו ובשביל חולינו. הם דרושים כיום יותר מאשר אי־פעם, גם אם המצוקה תאלץ אותנו לצמצם במידה ניכרת את התביעות לציוד מוסדות אלה. אך בכל אלה לא סגי. איננו רוצים להסתפק ואסור לנו להסתפק במתן צדקה לאחינו ואחיותינו, לדאוג לצורכיהם הפשוטים ביותר. חובתנו היא לעזור להם למצוא בסיס חדש לקיומם, עבודה שבה יפרנסו את עצמם, ששוב תתן להם תפקיד, ותוכן לחייהם! אמנם, יהיה זה חסר־טעם אם אנשינו ירצו להסתער ללא אבחנה על מקצועות בודדים הנראים להם איך שהוא קרובים. יהיה זה תפקיד המוסדות המוסמכים לכך, לבדוק בקפידה היכן יש מקום ומרחב לעבודת בני אדם יהודים, אך אחר כך גם לתת להם את האפשרות להסב את עצמם לעבודה זו. הרבה יידרש מכושר אנשינו להסב את עצמם, להסתגל לעבודות חדשות ותנאים חדשים. אך הרבה יש לדרוש גם מכושר ההקרבה של האחרים, שנחסכת מהם הסבה כזאת. מי ששיחק לו מזלו שיש לו עבודה והכנסה, חייב לעזור לזה שאיבד את הכל. מי שעוד יש לו אפשרות לתת, חייב להקריב עד קצה גבול היכולת! מכל אחד ואחד יש לדרוש את המירבי! מי שמשתמט מן החובה, הוא אויב הכלל. יש להביא כל קרבן, כל קרבן של עזרה לאלה שנכנסו למצוקה, אך גם כל קרבן של מאמץ להשתתף בקהילות שלנו, שבהן קשור קיומם של אנשים לאין מספר. הבוז למי שמאלץ את קהילותינו בשל העדר רצון הקרבה, בשל התחמקות נפשעת מתשלומי מס, לפטר פקידים או עובדים. אסור שאיש מאנשינו יהיה בעטיינו חסר לחם וחסר קיום!

רק תוך אחדות וליכוד אפשר לפתור את התפקידים המחכים לנו. יש להעמיד הצידה את כל חילוקי הדעות בינינו, כל מה שמפריד בינינו.

הארגונים ומפעלי העזרה הגדולים של היהדות הגרמנית היו חלוצים בכיוון זה. הם התלכדו לעבודה משותפת ב"וועד המרכזי לעזרה וקיום של היהודים הגרמנים". בו דוממים כל אינטרסים מיוחדים ומשאלות אנוכיות. האנשים הפועלים בו יחד, עובדים רק מתוך מטרה משותפת גדולה אחת לנגד עיניהם: מפעל העזרה של היהודים הגרמנים!

מוסד מרכזי זה ידאג, שיעשה כל מה שצריך להיעשות. הוא ידאג שיפעל לא זה בצד זה, ולא זה כנגד זה, אלא זה עם זה. לרשותו יעמידו הארגונים והמוסדות הבודדים את אמצעיהם הכספיים...

יהודים גרמנים, הוכיחו את עצמכם עומדים בגודל המשימה! אל תדמו שאפשר לפתור את בעיות היהדות הגרמנית ללא קרבנות קיצוניים, על-ידי הגירה בלתי-מרוסנת. אין זו זכות לאדם לעזוב את גרמניה, כדי לאכול את הריבית שלו בחוסר דאגה וחופשי מגורל האחים בגרמניה. בזה שמהגרים לחוץ לארץ, ללא מטרה, ללא סיכוי לקיום, כדי להגדיל שם את מחנה חסרי הפרנסה וחסרי האמצעים, אין עוזרים לאיש. ייברק כל סיכוי, תנוצל כל אפשרות, כדי לסייע לאנשים ששוב אין להם אפשרות לקיום כלכלי במולדת הגרמנית, לייסד להם קיום בחוץ לארץ! אך אל תעזבו את גרמניה ללא טעם! מלאו כאן את חובתכם. אל תדחפו באופן עיוור אנשים לעבר גורל בלתי בטוח.

בל ישתמט איש מחובתו בשעת המבחן! יתרום נא כל אחד במקומו ולפי יכולתו למפעל העזרה! הגיעה שעת היהדות הגרמנית, שעת האחירות ושעת העמידה במבחן. תוכיח נא היהדות הגרמנית שהיא עומדת בה!

C.V.-Zeitung, no. 17, 27.4.1933

*Zentralausschuss der deutschen Juden für Hilfe und Aufbau**